

izdelka („teacakes“) za katerega je nacionalna zakonodaja ohranila oprostitve z vračilom plačanega davka – Neupravičeno plačan DDV, ker so pristojni organi nepravilno razlagali nacionalno zakonodajo – Uporaba splošnih načel prava Skupnosti, vključno z davčno nevtralnostjo – Možnost posameznika, da se sklicuje na omenjena splošna načela, da bi dobil nazaj nepravilno pobrane zneske.

5) Predložitveno sodišče mora ugotoviti, do kakšnih morebitnih posledic za preteklost bi lahko prišlo zaradi kršitve enakosti, navedene v točki 3 izreka te sodbe, v skladu s predpisi glede časovnih učinkov nacionalnih določb, ki so se uporabile v postopku v glavni stvari, ob spoštovanju prava Skupnosti in, med drugim, načela enakega obravnavanja kot tudi načela, na podlagi katerega mora skrbeti, da so izravnalni ukrepi, ki jih določi, v skladu s pravom Skupnosti.

(¹) UL C 261, 28.10.2006.

Izrek

1) Če je država članica v skladu s členom 28(2)(a) Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero, tako pred kot po njeni spremembi z Direktivo Sveta 92/77/EGS z dne 19. oktobra 1992, v nacionalnem pravu ohranila oprostitve z vračilom davka, plačanega v predhodni fazi, v zvezi z določenimi dobavami ali storitvami, gospodarski udeleženec, ki te dobave ali storitve opravlja, nima neposredno iztožljive pravice na podlagi prava Skupnosti, da se te dobave ali storitve obdavči z ničelno davčno stopnjo.

2) Če je država članica v skladu s členom 28(2) Šeste direktive 77/388, tako pred kot po njeni spremembi z Direktivo 92/77, v nacionalnem pravu ohranila oprostitve z vračilom davka, plačanega v predhodni fazi, za določene dobave ali storitve, vendar je svojo nacionalno zakonodajo nepravilno razlagala, tako da je za določene dobave ali storitve, za katere bi morala veljati oprostitve z vračilom vstopnega davka, plačanega v predhodni fazi, v skladu z njenim nacionalnim pravom obdavčila s splošno davčno stopnjo, potem se splošna načela prava Skupnosti, vključno z načelom davčne nevtralnosti, uporabijo tako, da gospodarskemu udeležencu, ki je opravljal te dobave ali storitve, podeljujejo pravico do vračila nepravilno obračunanega davka za te storitve.

3) Čeprav se načeli enakega obravnavanja in davčne nevtralnosti načeloma uporabljata v postopku v glavni stvari, za kršitev teh načel ne gre samo zaradi tega, ker naj bi zavrnitev vračila temeljila na neupravičeni obogatitvi zadevnega davčnega zavezanca. Nasprotno, načelo davčne nevtralnosti nasprotuje temu, da bi pojem neupravičene obogatitve veljal le za „payment traders“ (davčne zavezance, za katere v danem davčnem obdobju izstopni davek preseže vstopni davek) in ne za „repayment traders“ (davčni zavezanci, katerih položaj je obraten od prejšnjega), če so ti davčni zavezanci prodajali podobno blago. Predložitveno sodišče mora odločiti, ali je v tem primeru tako. Poleg tega splošno načelo enakega obravnavanja, katerega kršitev se na davčnem področju izraža z diskriminacijo, ki vpliva na gospodarske udeležence, ki niso nujno konkurenti, ampak so v podobnem položaju glede drugih okoliščin, nasprotuje diskriminaciji med „payment traders“ in „repayment traders“, ki ni objektivno utemeljena.

4) Dejstvo, da gospodarski udeleženec, ki mu je bil zavrnjen zahtevek za nepravilno obračunan davek na dodano vrednost, ni imel finančne izgube ali da ni bil postavljen v manj ugoden položaj, ne vpliva na odgovor na tretje vprašanje.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 3. aprila 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Rechtbank Amsterdam – Nizozemska) – K. D. Chuck proti Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

(Zadeva C-331/06) (¹)

(Pokojninsko zavarovanje — Delavec državljani države članice — Prispevki za socialno varnost — Različne dobe — Različne države članice — Izračun zavarovalnih dob — Zahtevek za pokojnino — Stalno prebivališče v tretji državi)

(2008/C 128/12)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Rechtbank Amsterdam

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: K. D. Chuck

Tožena stranka: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Rechtbank Amsterdam – Razlaga člena 48 Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti (UL L 149, str. 2) – Pokojninsko zavarovanje – Izračun zavarovalnih dob državljanov države članice, ki je delal v dveh drugih državah članicah – Kraj prebivanja v tretji državi v trenutku upokojitve.

Izrek

Člen 48(2) Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, v različici, kot je bila spremenjena in posodobljena z Uredbo (ES) št. 631/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004, pristojni instituciji zadnje države članice, v kateri je stalno prebival delavec državljan države članice, nalaga, da za izračun starostne pokojnine tega delavca, ki v času vložitve zahtevka za dodelitev te pokojnine prebiva v tretji državi, upošteva dobe, v katerih je delal v drugi državi članici pod istimi pogoji, kot če bi delavec še vedno stalno prebival na območju Skupnosti.

(¹) UL C 281, 18.11.2006.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 3. aprila 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberlandesgericht Celle – Nemčija) – Odvetnik dr. Dirk Ruffert, sodni upravitelj družbe Objekt und Bauregie GmbH & Co. KG, proti Land Niedersachsen

(Zadeva C-346/06) (¹)

(Člen 49 ES — Svoboda opravljanja storitev — Omejitve — Direktiva 96/71/ES — Napotitev delavcev na delo v okviru opravljanja storitev — Postopki oddaje javnih naročil za gradnje — Socialno varstvo delavcev)

(2008/C 128/13)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Oberlandesgericht Celle

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Odvetnik dr. Dirk Ruffert kot sodni upravitelj družbe Objekt und Bauregie GmbH & Co. KG

Tožena stranka: Land Niedersachsen

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Oberlandesgericht Celle (Nemčija) – Razlaga člena 49 Pogodbe ES – Nacionalna

zakonodaja, ki od podjetij, ki sodelujejo v postopkih oddaje javnih naročil za gradnje, zahteva, da spoštujejo določbe o minimalnih plačah, predvidene s kolektivno pogodbo, ki velja v kraju izvajanja storitev, in da k temu obvežejo tudi svoje podizvajalce.

Izrek

Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 96/71/ES z dne 16. decembra 1996 o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev v skladu z razlago z vidika člena 49 ES v primeru, kot je ta v postopku v glavni stvari, nasprotuje zakonskemu ukrepu, s katerim organ države članice naročniku predpiše, da lahko za izvedbo javnih naročil za gradnje izbere le podjetja, ki se ob oddaji ponudbe pisno zavežejo, da bodo svojim delavcem za izvajanje zadevnih storitev izplačevala najmanj takšno plačo, kot je določena v veljavni kolektivni pogodbi v kraju, kjer se te storitve izvajajo.

(¹) UL C 294, 2.12.2006.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 10. aprila 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Vergabekontrollsenat des Landes Wien – Avstrija) – Ing. Aigner, Wasser-Wärme-Umwelt GmbH proti Fernwärme Wien GmbH

(Zadeva C-393/06) (¹)

(Javna naročila — Direktivi 2004/17/ES in 2004/18/ES — Naročnik, ki opravlja dejavnosti, za katere se delno uporablja Direktiva 2004/17/ES, delno pa Direktiva 2004/18/ES — Oseba javnega prava — Javni naročnik)

(2008/C 128/14)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Vergabekontrollsenat des Landes Wien

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Ing. Aigner, Wasser-Wärme-Umwelt GmbH

Tožena stranka: Fernwärme Wien GmbH